

Runtimesystemer Kap 7 - I

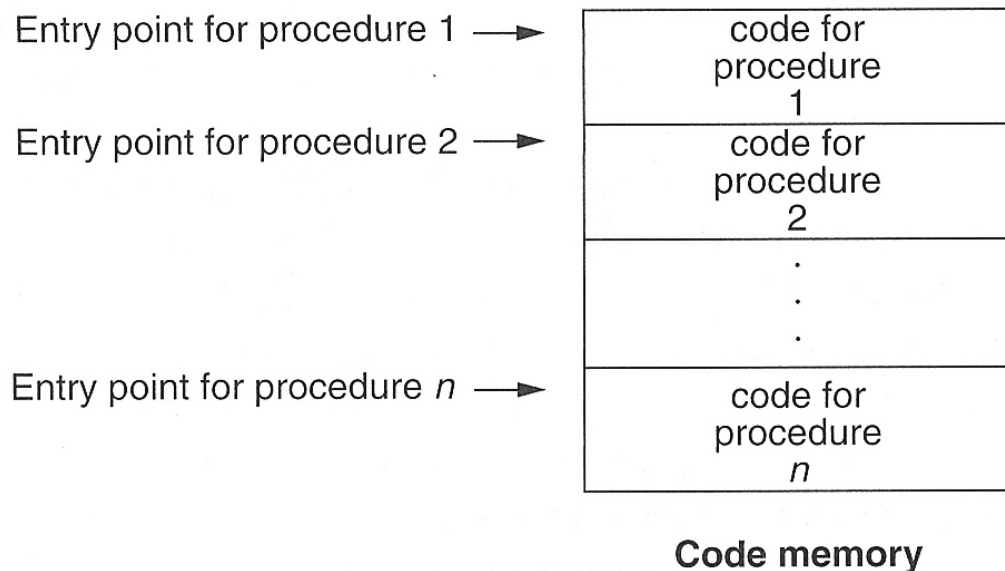
- Generell lagerorganisering (7.1)
- Språk som bare trenger statisk allokering (7.2)
- Språk som trenger stakk-orientert allokering (7.3)
- Språk som trenger mer generell allokering (7.4)
- Parameteroverføring (7.5)

Avhenger av begrepene i språk

Den oversatte programkoden

- kan nesten alltid betraktes som statisk allokert
 - skal hverken flyttes eller forandres under utførelse
- Kompilatoren kjenner alle adresser til kodebiter

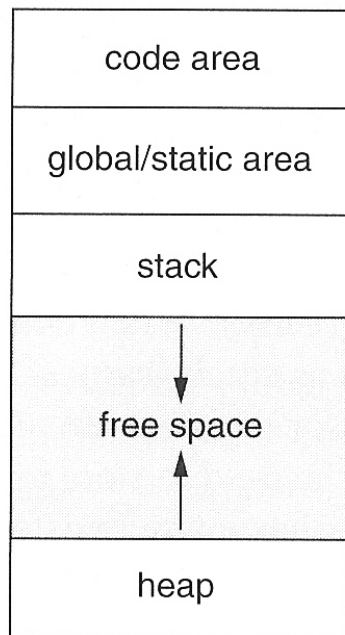

Men husk

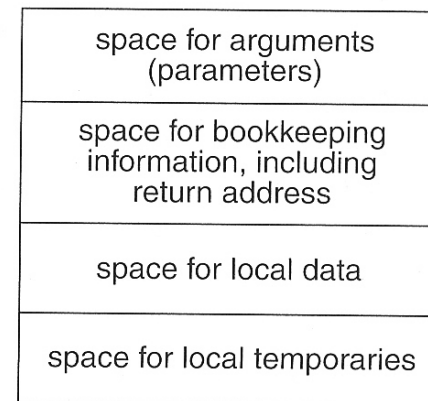
Koden blir ofte produsert som relokerbare kode, som får sin endelige plassering av linker/loader

Lagerorganisering

- Typisk organisering under utførelse dersom et programmeringsspråk har alle slags data (statisk, stakk, dynamisk)

- Typisk organisering av data for et prosedyrekall (aktiveringsblokk)

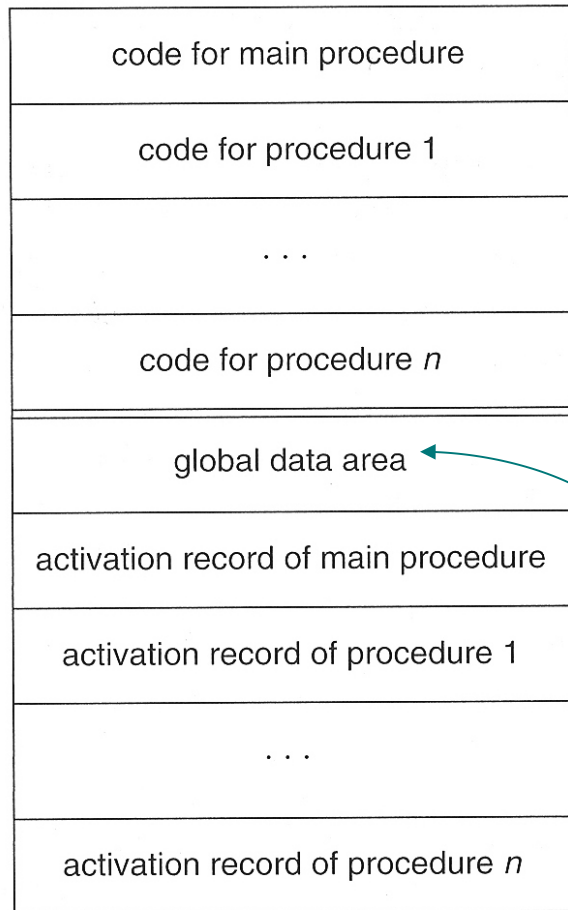
Det er gjerne ut fra plasseringen her man karakteriserer språk til være

- statisk organisert
- stakk-organisert
- heap/dynamisk organisert

7.2

STATISK ORGANISERING

Full statisk organisering (eks. Fortran)

- Kompilatoren kan beregne hvor alt ligger
 - Utførbar kode
 - Variable
 - Alle slags hjulpedata

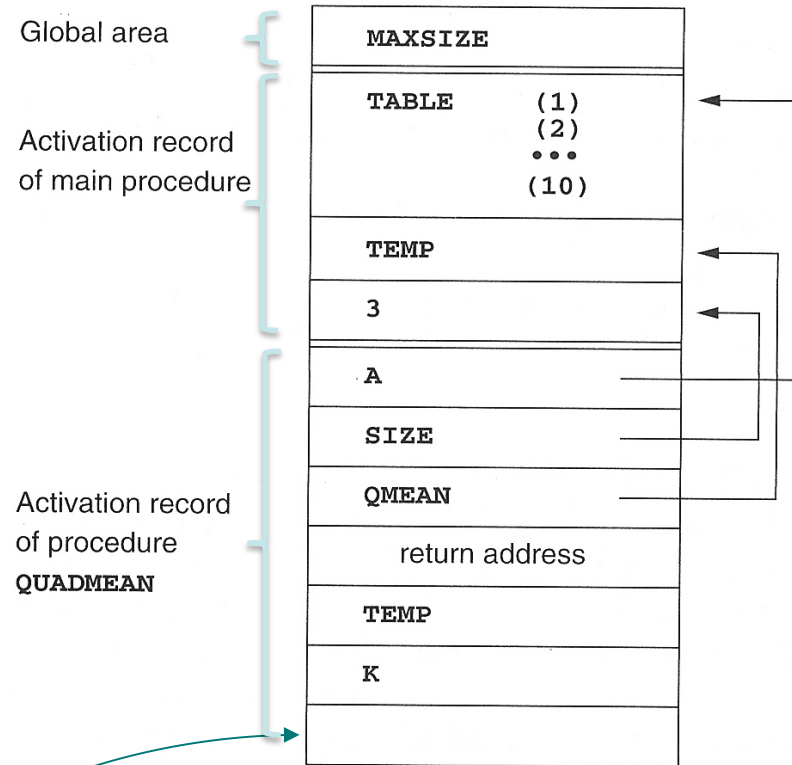
bl.a. alle slags større konstanter i programmet

Et eksempel i Fortran

```

PROGRAM TEST
COMMON MAXSIZE
INTEGER MAXSIZE
REAL TABLE(10),TEMP
MAXSIZE = 10
READ *, TABLE(1),TABLE(2),TABLE(3)
CALL QUADMEAN(TABLE,3,TEMP)
PRINT *, TEMP
END

SUBROUTINE QUADMEAN(A,SIZE,QMEAN)
COMMON MAXSIZE
INTEGER MAXSIZE,SIZE
REAL A(SIZE),QMEAN,TEMP
INTEGER K
TEMP = 0.0
IF ((SIZE.GT.MAXSIZE).OR.(SIZE.LT.1)) GOTO 99
DO 10 K = 1,SIZE
    TEMP = TEMP + A(K)*A(K)
10 CONTINUE
99 QMEAN = SQRT(TEMP/SIZE)
RETURN
END
    
```


Plass til mellomresultater o.l. Kompilatoren kan beregne hvor mye som trengs

I Fortran overføres parametere som pekere til de aktuelle verdier/variable

7.2

STAKK-ORGANISERING

Et eksempel i C

```
#include <stdio.h>

int x,y;

int gcd( int u, int v)
{ if (v == 0) return u;
  else return gcd(v,u % v);
}

main()
{ scanf ("%d%d",&x,&y);
  printf ("%d\n",gcd(x,y));
  return 0;
}
```

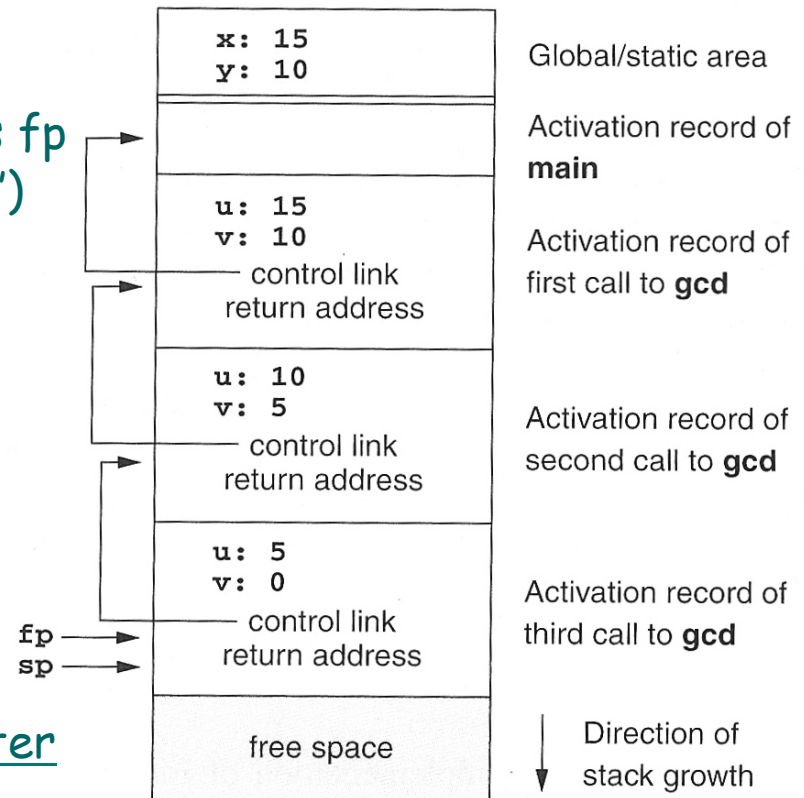
- Aktiverings-blokkene organiseres som en stakk.

return address
program-adressen man er kalt fra

control link
angir kallerens fp ('dynamisk link')

fp - frame pointer
peker på fast sted i den aktuelle aktiveringsblokken

sp -stack pointer
angir grensen mellom brukt og ledig lagerareal

Variabel-aksess

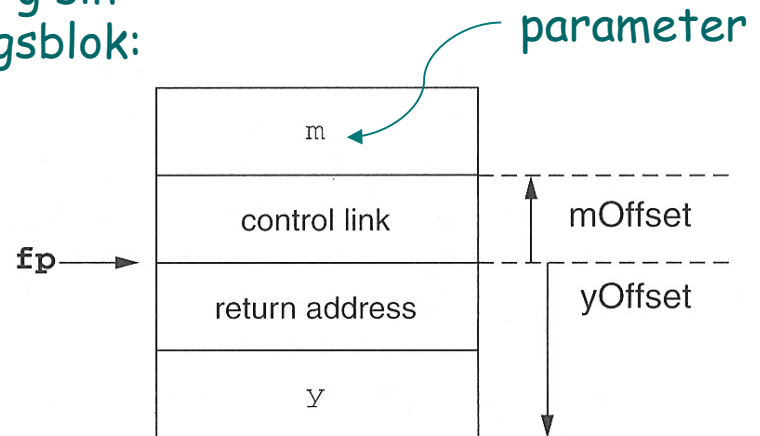
```
int x = 2;  
  
void g(int); /* prototype */  
  
void f(int n)  
{ static int x = 1;  
  g(n);  
  x--;  
}
```

Bliir én global variabel bare synlig fra f

```
void g(int m)  
{ int y = m-1;  
  if (y > 0)  
  { f(y);  
    x--;  
    g(y);  
  }  
}
```

```
main()  
{ g(x);  
  return 0;  
}
```

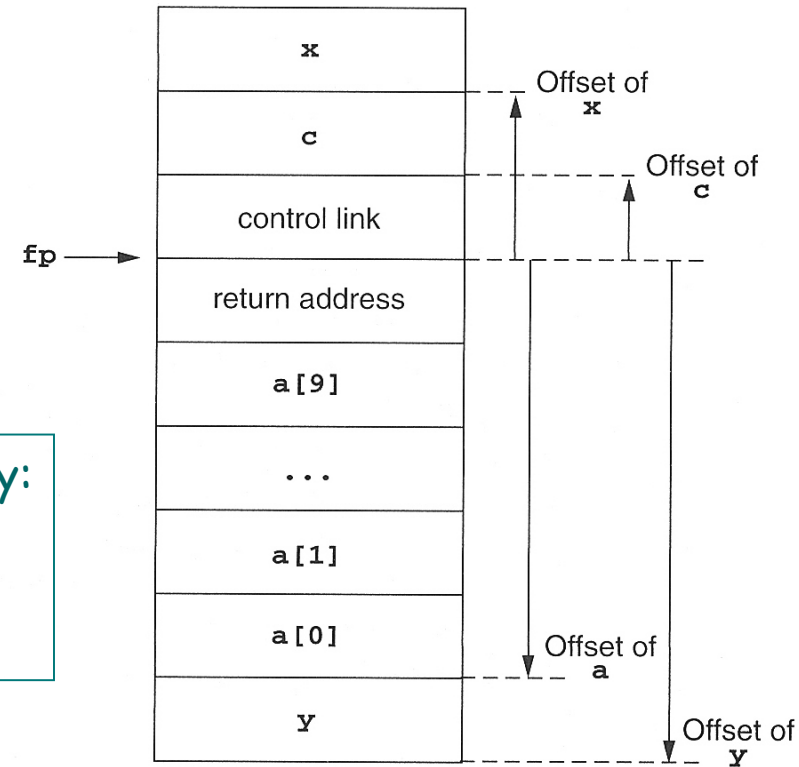
Layout av g sin aktiveringsblokk:

Arrayer av kjent (statisk) lengde

```
void f(int x, char c)
{ int a[10];
  double y;
  ...
}
```

Layout av aktiveringsblokk:

Relativ-adresser

Name	Offset
<code>x</code>	+5
<code>c</code>	+4
<code>a</code>	-24
<code>y</code>	-32

Aksess av `c` og `y`:

`c`: 4(fp)
`y`: -32(fp)

`A[i]` beregnes som adressen

$$(-24 + 2*i)(fp)$$

kan ofte gjøres i én instruksjon

```

int x = 2;

void g(int); /* prototype */

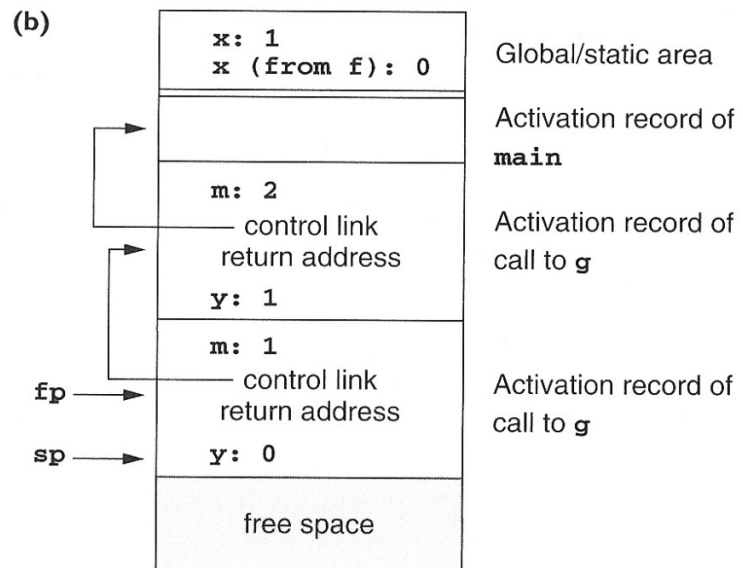
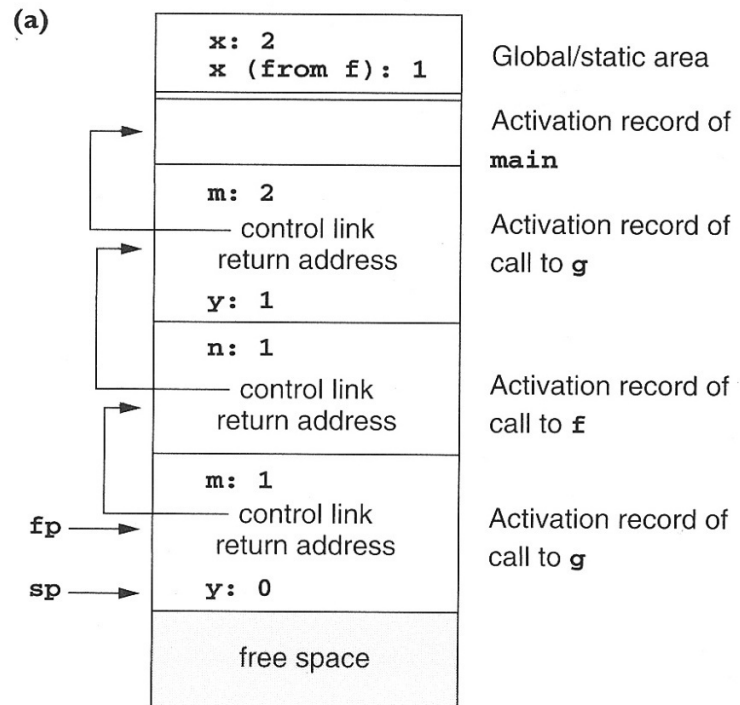
void f(int n)
{ static int x = 1;
  g(n);
  x--;
}

void g(int m)
{ int y = m-1;
  if (y > 0)
  { f(y);
    x--;
    g(y);
  }
}

main()
{ g(x);
  return 0;
}

```

28/03/14

Hvordan utføre et kall

▪ Ved prosedyrekall (entry)

1. Compute the arguments and store them in their correct positions in the new activation record of the procedure (pushing them in order onto the runtime stack will achieve this).
2. Store (push) the fp as the control link in the new activation record.
3. Change the fp so that it points to the beginning of the new activation record (if there is an sp, copying the sp into the fp at this point will achieve this).
4. Store the return address in the new activation record (if necessary).
5. Perform a jump to the code of the procedure to be called.

```
cl:= fp;  
fp:= sp;  
set return addr
```

```
allocate locals  
by changing sp
```

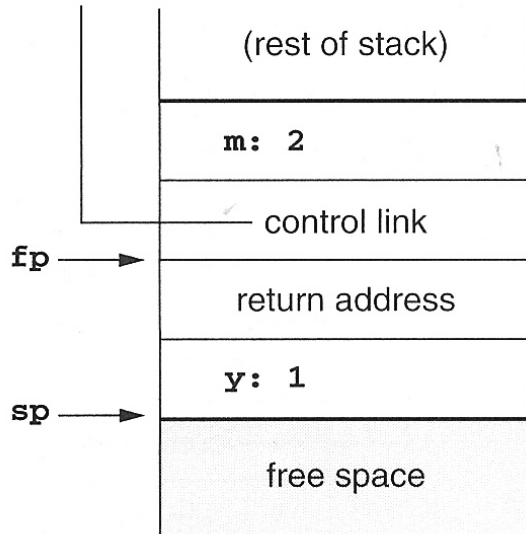
▪ Ved prosedyre-exit

1. Copy the fp to the sp.
2. Load the control link into the fp.
3. Perform a jump to the return address.
4. Change the sp to pop the arguments.

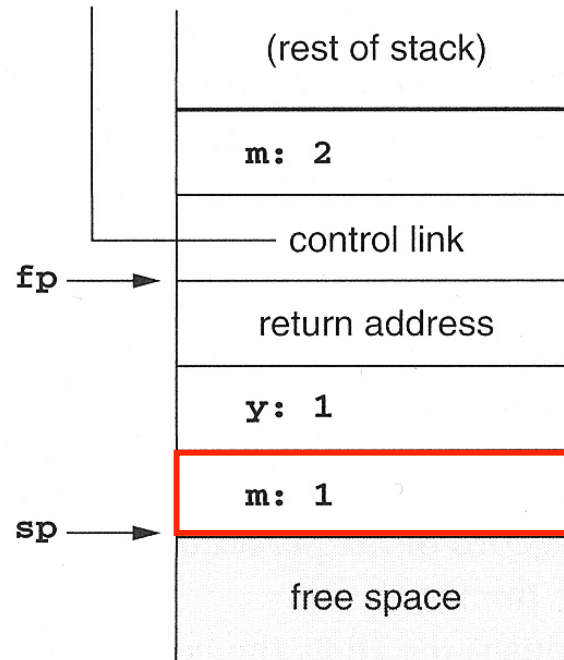
```
sp:= fp;  
fp:= cl;
```

```
deallocate by  
changing sp
```

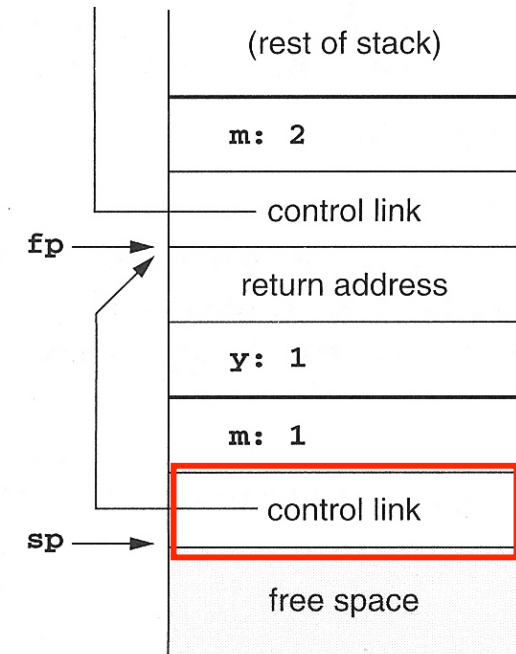
Gjennomføring av et kall - I

før kall på *g*

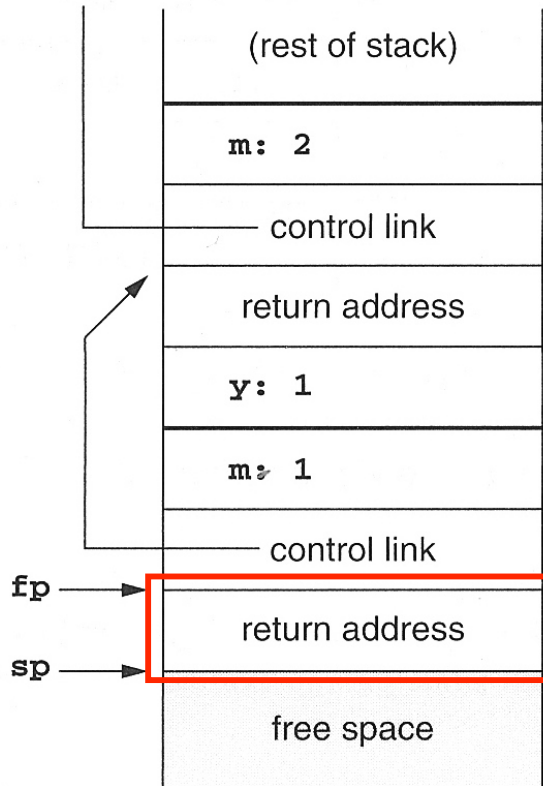

push parameter

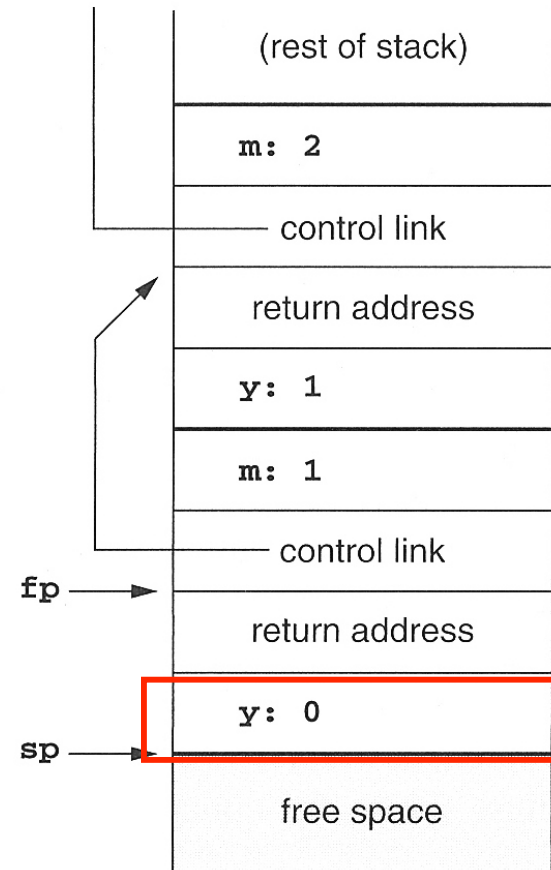

push *fp*

Gjennomføring av et kall – II

1. $fp = sp$
2. Push returadresse

alloker lokal var (y)

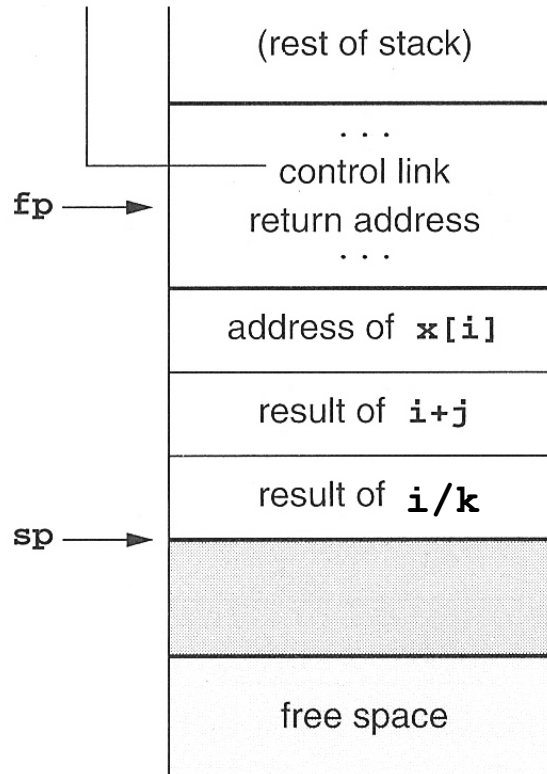
Behandling av mellomresultater

$$x[i] = (i + j) * (i/k + f(j))$$

}
}
}
adresse
verdi
verdi

Antar strikt beregning fra venstre mot høyre. Kallet $f(j)$ kan forandre verdier.

Trenger ikke sette av fast maksimal plass til slike mellomresultater for hele blokkens levetid. I modsetning til hva man naturlig gjør i Fortran.

Activation record of procedure containing the expression

Stack of temporaries

New activation record of call to f (about to be created)

Data av variabel lengde

```

type Int_Vector is
    array(INTEGER range <>) of INTEGER;

procedure Sum (low,high: INTEGER;
               A: Int_Vector) return INTEGER
is
    i: integer
begin
    ...
end Sum;
    
```

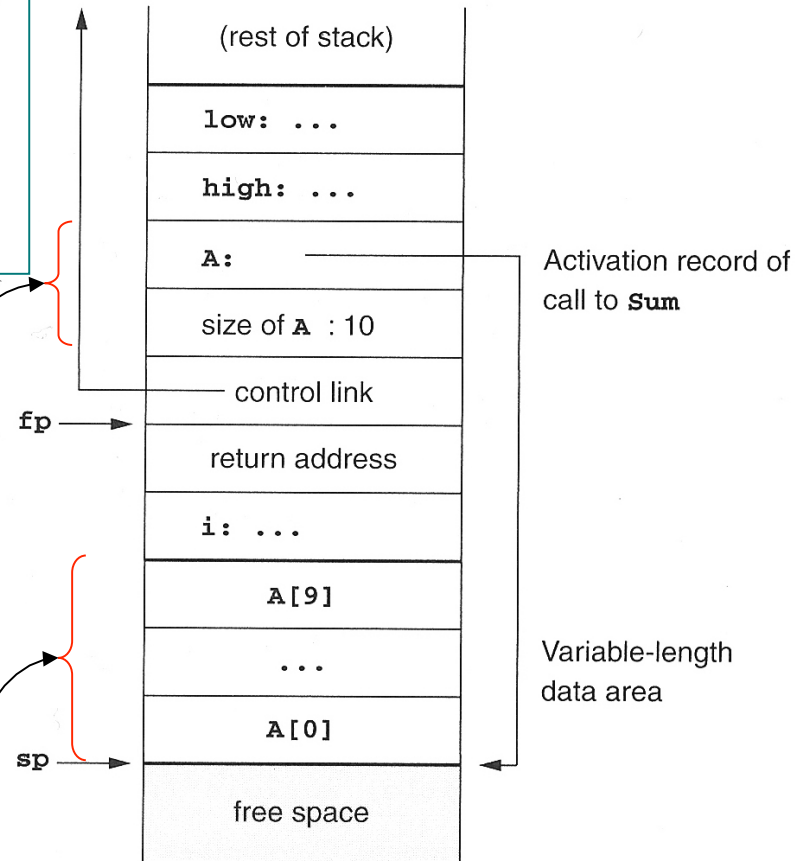
antar at A overføres ved full kopiering

Fast lengde

A[i] beregnes som
 $@6(fp) + 2*i$

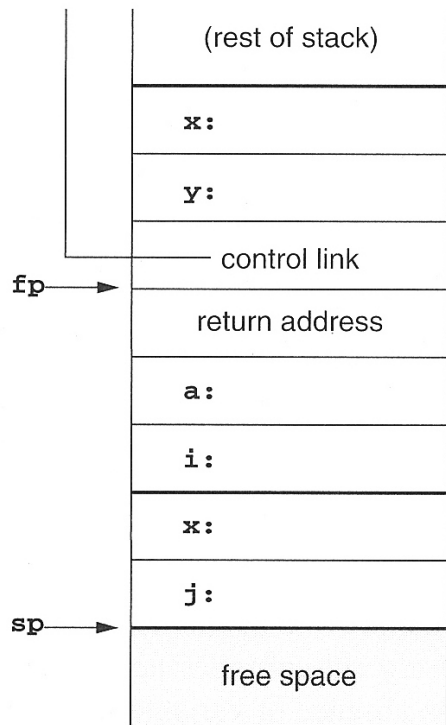
I Java legges disse på heapen

- 'variabel' betyr at data ikke har samme størrelse ved hvert kall

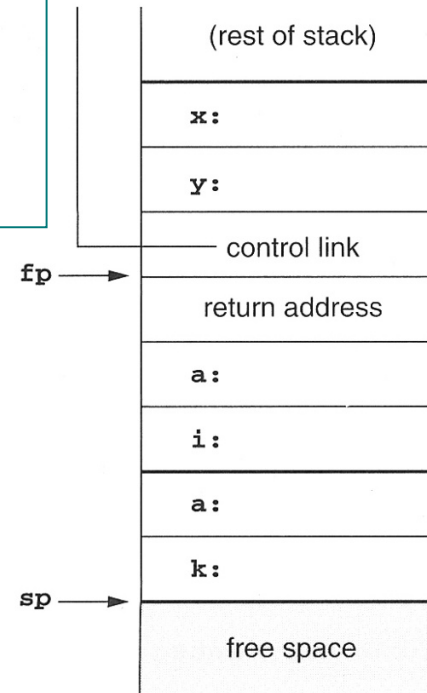
Mulig plass- allokering ved 'indre blokker'

```
void p( int x, double y)
{ char a;
  int i;
  ...
  A: { double x;
      int j;
      ...
    }
  ...
  B: { char * a;
      int k;
      ...
    }
}
```


Activation record of
call to P

Allocated area for
block A

Activation record of
call to P

Allocated area for
block B

Prosedyrer inne i prosedyrer

```
program nonLocalRef;

procedure p;
var n: integer;

    procedure q;
    begin
        (* a reference to n is now
           non-local non-global *)
    end; (* q *)

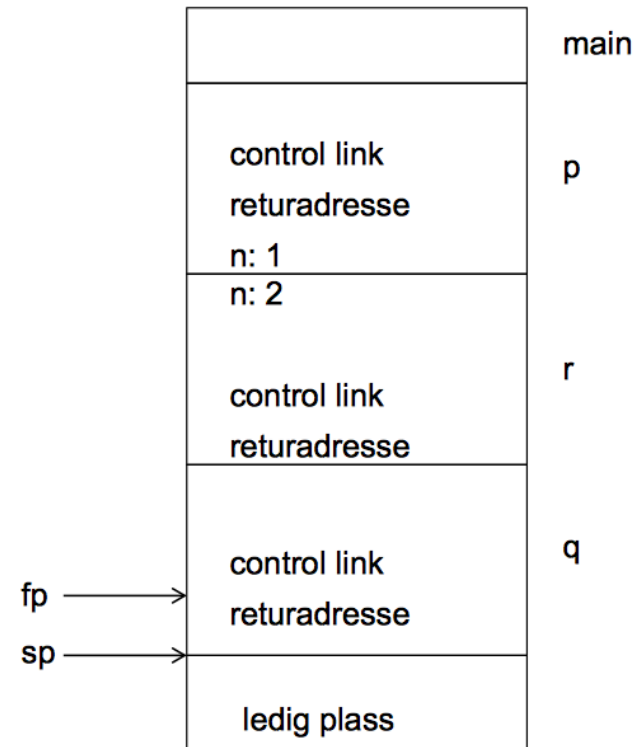
    procedure r(n: integer);
    begin
        q;
    end; (* r *)

begin (* p *)
    n := 1;
    r(2);
end; (* p *)

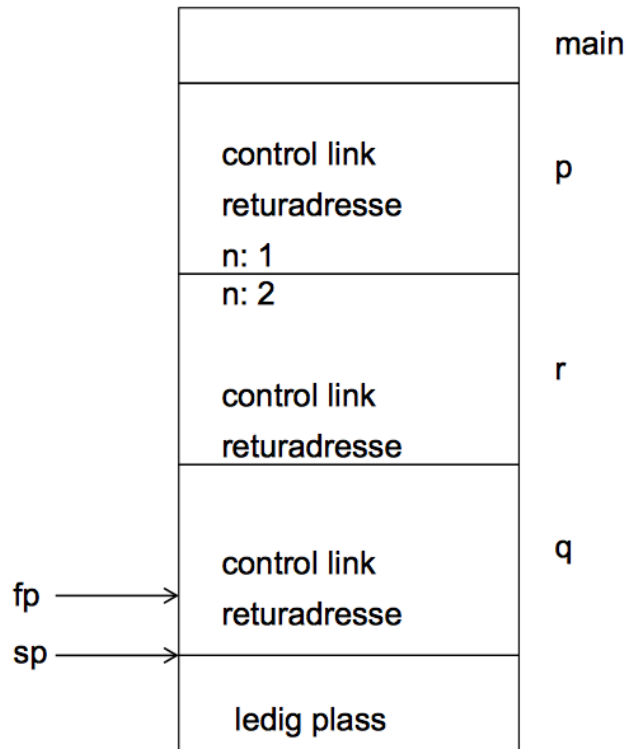
begin (* main *)
    p;
end.
```

Hvordan kan vi aksessere 'n' i 'p'
under utførelse av q ?

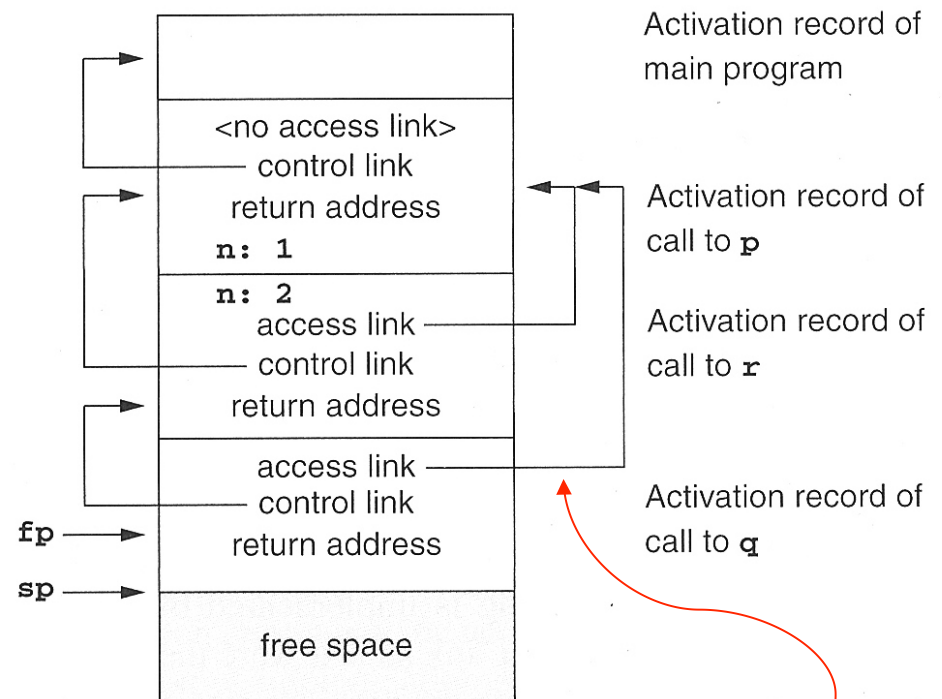
Et første forsøk:

Det første forsøk

Vi trenger noe ekstra
(aksess-link/statisk link)

Går alltid til aktuell utgave av tekstlig omgivelse

Eksempel med flere nivåer

```

program chain;

procedure p;
var x: integer;

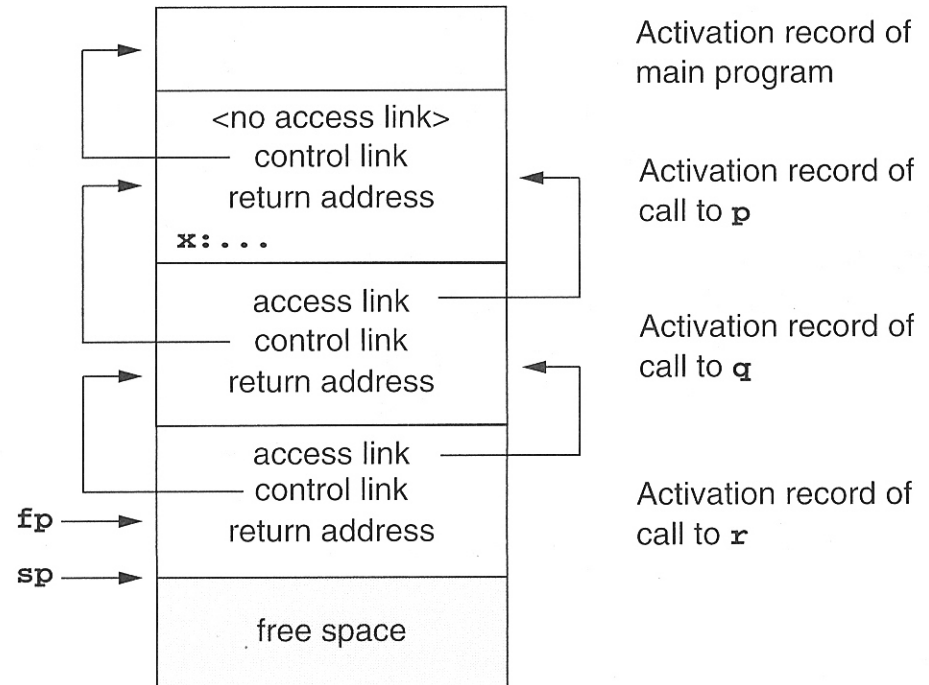
    procedure q;
        procedure r;
        begin
            x := 2;
            ...
            if ... then p;
        end; (* r *)
    begin
        r;
    end; (* q *)
end;

begin
    q;
end; (* p *)

begin (* main *)
    p;
end.

```

Program-
blokkene
får da et
blokk-nivå


```

begin
    q;
end; (* p *)

begin (* main *)
    p;
end.

```

display

0	
1	
2	
	.

fp.al.al.x
}
 diff i blokknivå

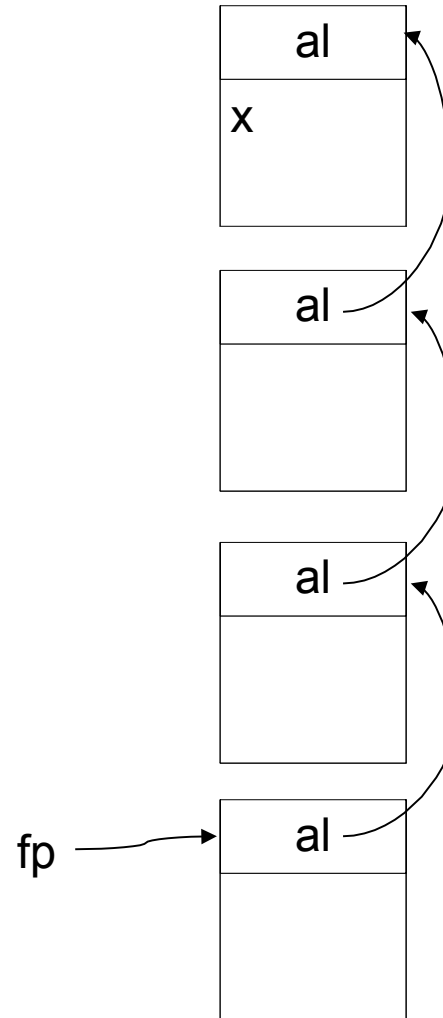
Implementasjon av fp.al.al.al. ... al.x

Antar at fp ligger fast i et register

4(fp) -> reg
4(reg) -> reg
...
4(reg) -> reg

} diff i blokknivå

X kan nå aksesseres som 6(reg)

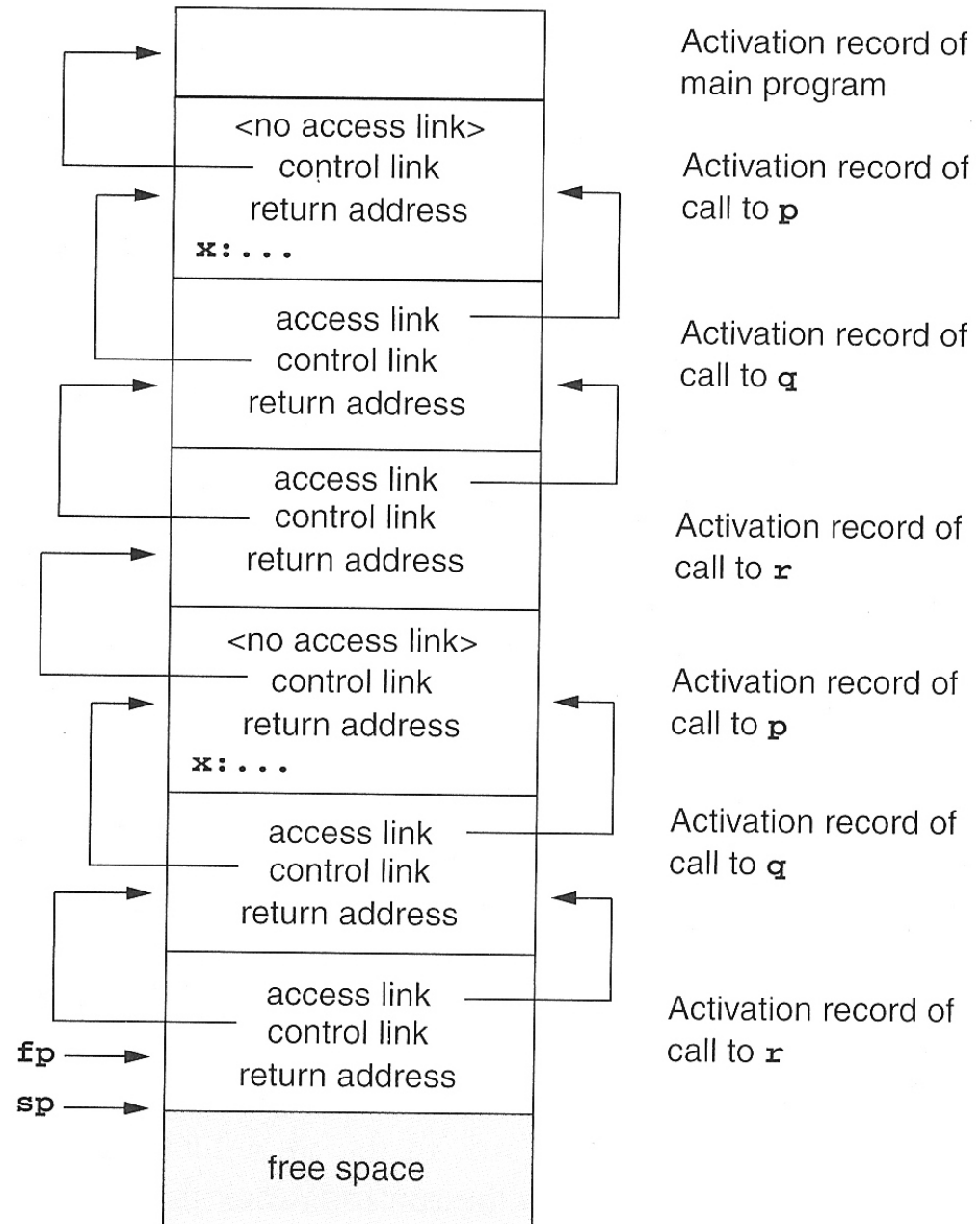
Ofte ikke så mange blokknivåer

Videre utførelse

Hvordan skaffe
access-link ved kall?
Kalleren vet hvor den
er, og utfører

ny aksess-link =
fp.al.al....

(så mange som
nivåforskjellen er)

Hva om vi skal ha 'access-link'?

▪ Ved prosedyrekall (entry)

1. Compute the arguments and store them in their correct positions in the new activation record of the procedure (pushing them in order onto the runtime stack will achieve this).
2. Store (push) the fp as the control link in the new activation record.
3. Change the fp so that it points to the beginning of the new activation record (if there is an sp, copying the sp into the fp at this point will achieve this).
4. Store the return address in the new activation record (if necessary).
5. Perform a jump to the code of the procedure to be called.

▪ Ved prosedyre-exit

1. Copy the fp to the sp.
2. Load the control link into the fp.
3. Perform a jump to the return address.
4. Change the sp to pop the arguments.

+ akses-link

1. Beregn ny akses-link som $ny-al = fp.al.al \dots$ (tilsvarende diff. i blokknivå mellom den kalte og kalleren - er 0 om den kalte er lokal i kalleren)
2. Push ny-al på stakken